

Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΒΑΛΔΕΡΣΕ

Ὁ στρατηγὸς Βάλδερσε, οὗ τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν, εἶνε ὁ διάδοχος τοῦ γηραιοῦ στρατάρχου Μόλτκε ἐν τῇ θέσει τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου. Γεννηθεὶς τῷ 1832 εἰσῆλθεν εἰς τὸν στρατὸν τῷ 1850. Τὸ πρῶτον ὑπηρετήσεν ἐν τῷ ἐπιτελείῳ κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1866, περὶ δὲ τὸ τέλος τοῦ πρὸς τὴν Γαλλίαν πολέμου ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ συνταγματάρχου, ἕνεκα τῆς στρατιωτικῆς ἀρετῆς τὴν ὁποίαν ἐπιδείξατο κατὰ τὴν κρίσιμον ἐκείνην ἐποχὴν. Τῷ 1882 διωρίσθη γενικὸς στρατοπεδάρχης καὶ ὡς τοιοῦτος ἐχρημάτισε κυρίως ἀντιπρόσωπος τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου καὶ γενικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ Αὐτοκράτορος.

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΟΔΥΣΣΕΙΑ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Ἐν τούτοις ἐξεκίνησαν τῶν Ἰταλῶν οἱ στόλοι, μέγρις ἐσχάτων μέναντες κλειστοὶ ἐν Νεαπόλει... Κι' ἤκούοντο ἀπὸ μακρὰν στὰ φρούρια ἐκεῖνα, καντάδες ἀδιάκοπαις, βιολιά καὶ μαντολίνα, καὶ ἦσαν τόσο μαγικὴ ἡ κάθε μία τῶν ὁρίων, ποῦ ἤρχοντο κατόπιν τῶν τῆς θάλασσας τὰ ψάρια! πλὴν δυστυχῶς τοὺς ἔλειπεν ἡ μάγος ὁμιλία ἄλλως θὰ φώναζαν κι' αὐτὰ οὐρὰ στὴν Ἰταλία...

Ἄλλ' ἔξαφνα σηκώνεται φρικτὴ ἀνεμοζάλη, καὶ τρικυμία στὴ στιγμή ἐκρήγνυται μεγάλη, εἰς τρόπον ὥστ' ἀπώλεσε τὸν μπουσουλά ἡ φλόττα, τὸ ἓνα 'στ' ἄλλο θωρηκτὸ ἐγύρισε τὰ νῶτα, καὶ τὸ καθένα μονομιᾶς τὸ βάζει στὴν τρεχάλα, χωρὶς νὰ διδῇ προσοχὴν στοῦ ἄλλου τὰ σινιάλα! ὁ ἓνας ὄρτσα φώναζε, ὁ ἄλλος πόντζα κάνει, καὶ μερικὸς, ὦ! διανοῖο, ἡ θάλασσα τοὺς πιάνει!!

Ἐν τούτοις ἐπανερχεται καὶ πάλιν ἡ γαλήνη, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ἥλιος περὶ τὴν ὁδὸν κλίνει, κι' ἰδοὺ πυκνοὶ τουρκετισμοὶ φλομώνουν τὸν ἀέρα, διότι κατεβάχεται ἡ ἐθνικὴ παντιέρα!...

Τὴν ἐπομένην ἔλειπαν θωρακωτὰ καμπόσα, «σπρωχθέντ' ἀπὸ τὸν σίφωνα ὡς μίλις πεντακόσα... Καὶ τώρα ποῦ νὰ βρίσκονται τὰ πλανημένα πλοῖα; εἰς τὴν Μασσαδαν ἄραγε ἢ μὴ στὴ Μασσαλία; γιὰτὶ κι' ἐδῶ καθὼς κ' ἐκεῖ θὰ εἴδουν λίγο μάσσα, πρεσβεύοντες ὡς δόγμα τῶν τῶ μάσσα κου... e passa.... Ἄλλ' ὅχι νὰ ποῦ φαίνονται μακρὰν τ' ἀπολωλότα, καὶ τρέχει πρὸς συνάντησιν ὁλόκληρος ἡ φλόττα...

Ἐν τούτοις ἀπ' τὸν γῆσινὸν ὡς φαίνεται ἀέρα, παίρνουν μιᾶς νήσου τὸ φανὸ γιὰ πολικὸ ἀστὲρα! Κι' ἐν ᾧ πρὸς τὸν ἀστὲρα τῶν τὴν πλῶρη ἔχουν στήσαι, ὀλίγου δεῖν τὰ μοῦτρα τῆς μιᾶς νάβα νὰ τσακίσῃ, ὅταν ἀκούεται φωνὴ - Βάρδα μεῖτ' ἄραρι... ἦσαν ἐκεῖνοι; π' ἀναδε τὴ νύχτα τὸ φανάρι, καὶ οὕτω per miracolo ἐσώθη ὁ Λεπάντε, κι' ὁ στόλος ἐπανεκίνησε τὸ statu quo καὶ ante!.. ἐφάλη δὲ αὐτοστιγμὴ καὶ μία λιτανεία, εἰς ἑπακρον μπαλάμπιλε κι' ἐν πλήρει ἀρμονίᾳ.

Πλὴν αἰφνυθίως φαίνονται ἀπὸ μακρὰν δυὸ τράταις, καὶ φθάνουν εἰς τὸ στόλαρχο στὰ τέσσαρα τρεχάταις· ὁ στόλαρχος τὰς ἐρωτᾷ - τί τρέχει, τί συμβαίνει; Εἰμεθα πάντες τ' ἀπαντοῦν perduti καὶ χαμένοι... Perchè - perchè ὁ στόλος τῶν ἀπὸ μακρὰν ἐφάνη καὶ ὅσον οὕτω ἔρχεται, καὶ ὅσον οὕτω φθάνει. - Ποιὸς στόλος, ποιὸς; - Ὁ Γαλλικὸς!... ψυχὴ μου στὰ πατήσια oh! dolorose lagrime, oh! rabbia, ὦ Λύσσα!...

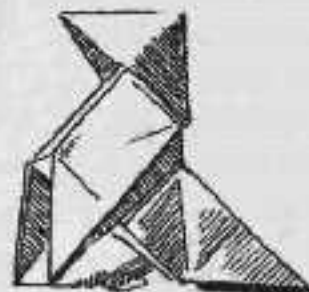
Ἡ εἰδήσις ἐνέσκηψε σχεδὸν κεραυνοβόλος, κ' ἐτάχθη ὁποιοδήποτε πρὸς πόλεμον ὁ στόλος.

Καὶ τότε ποῖται τρομεραὶ κραυγαὶ τῶν πληρωμάτων, ποῖα συγχρόνως ταραχὴ λυσσώδης τῶν κυμάτων!... Ἐν ᾧ ἐν τούτοις σύγχυσις ἐπικρατεῖ μεγάλη, δὲν φαίνονται στὸ πείσμα τῶν παντάπασιν οἱ Γάλλοι... Πλὴν τότε παίρνουν δυστυχῶς ἐν πλοῦν τῶν γιὰ ξένον, ὅπερ τυχαίως βρέθηκε ὀλίγο μακροσμένον, τὸ βάζουν στὸ κυνηγητὸ οἱ τρομεροὶ τῶν στόλοι, εἰς τὰ κατάρτια βρίσκονται μὲ μιᾶς οἱ ναύταις ὅλοι, παίζουν μιὰ μάρτσα ἐθνικὴ, οὐρὰ οὐρὰ φωνάζουν, καὶ εἰχνοῦν λιανοτούρεκο, καὶ κανονιαῖς ἀδιάζουν!... Ἄλλ' ὅταν τὸ ἐσίμωσαν πεντέτη κουρατεσάται φωνάζει τὸ κακόμοιρο - Che fate! ma che fate! Siamo tutti stupidi, amici e fratelli, ἄς παύσουν τὰ κυνηγητὰ κι' ἡ κανονιαῖς ἐν τέλει!...

Τότε δὴ τότε ἤρχισαν κραυγαὶ χαρᾶς καὶ νίκης, κ' ἐσημασιοτολίσθησαν ἱστοὶ οὐρανομήκεις! Διότι ἐθεώρησαν λαμπρὰν ἐπιτυχίαν, ἐκείνην τὴν ἐμφύλιον σκερτσοῦναυμαχίαν, κι' ἐπῆραν ὡς γυμνάσια σπουδαῖα καὶ μεγάλα, τὴν φοβερὰ ἐπίθεσι καθὼς καὶ τὴν τρεχάλα...

Ἐν τούτοις μ' ὅλας τῶν αὐτὰς τὰς νίκας καὶ τὰς μπόρας, δὲν ἐμακρόνησαν πολὺ τῆς προσφιλοῦς τῶν χώρας! Κι' ἀπὸ ἀπείχαν ἀπείρα ἐκ τῆς Μασσαδαν μίλια, κι' ἐπέστησαν πῶς ἔμειναν κι' οἱ Γάλλοι στὴ Μαρσίλια, εἶπον πῶς εἶναι φρόνιμον, πρὸς τὸ παρόν, οἱ στόλοι, δίδοντας τόπων τῇ ὀργῇ, νὰ πᾶνε στ' Ἀργαστόλι!...

Κικερὶς.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ πράγματα εἶνε πολὺ τρομακτικὰ!

Ὁ Κρίσπης ἀπὸ ἔφαγε φαίνεται, πολλὰ μακαρόνια καὶ ἡσθάνθη μεγάλην δυσπεψίαν μᾶς ἀπέστειλεν ὀλίγας διακοινώσεις καὶ δέκα ἔξ θωρηκτὰ. Τί θέλουν αὐτοὶ οἱ ὀχληροὶ ἐπισκέπται εἰς τὰς θαλάσσας μας; Ἀγνωστον εἰσέτι. Ἡμεῖς φρονοῦμεν, ὅτι ἄλλοῦ ἐσχόπουν νὰ διευθυνθῶσι καὶ ὅτι ἔγρασαν τὰ νερά τῶν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν συμβαίνει πρῶτην ἡδὴ φοράν.

Ὡ μακκαρ... ιότης!!!

✱

Εἰς τὴν διακρίνωσιν τοῦ Κρίσπη ἀπήντησεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λίαν ἀξιοπρεπῶς, ὡς λέγουσιν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς δὲν ἡδυνήθη νὰ κρατήσῃ τὴν ὑπομονήν του καὶ ἀπήντησεν ὡς ἔπεται ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως»: «Διορίζομεν τελωνοφύλακα ἐν τῷ τελωνεῖῳ Ἀνδρου τὸν Ἰωάννην Κρίσπην». Περιπέσσατε ὅμως εἰς ἐν σφάλμα, κ. Πρωθυπουργέ. Ὁ Κρίσπης δὲν λέγεται Ἰωάννης.

✱

Τι θὰ ἐγίνετο, ἐὰν ἦτο πρωθυπουργὸς ὁ κ. Δηλιγιάννης.

Θά συνεκαλούντο δέκα τὸ ὀλιγώτερον ἡλικίαι, ὁ Ἐθνικὸς Δεσμὸς θά ξεφύτρωνε καὶ πάλιν, ὁ Δούνης καὶ ὁ Γενάδιος θά ὠμίλουν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος καθ' ἑκάστην, θά παρηγγέλλοντο πολεμοφόδια ἀενάως καὶ ὅταν ἤρχοντο τὰ Ἰταλικά πλοῖα εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ κ. Δηλιγιάννης θά ἀπέκοπτε τὰς δύο του χεῖρας καὶ θά ἔβιδεν εἰς τὸν βασιλέα τὴν παραιτήσιν του.

✱

Δὲν εἶνε πολὺ ἄτοπον, νομίζομεν, ἐκ τῶν διακοινώσεων τοῦ Κρίσπη νὰ μεταπηδήσωμεν ἀμέσως εἰς τὴν δίκην τοῦ Ραυτοπούλου. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀνεφάνησαν καὶ πάλιν αἱ οἰκονομίαι τοῦ νεκροῦ διδάκτορος τῆς Νομικῆς, αἱ δύσπεπτοι φακαί, καὶ ὁ κ. Μανσόλας, ἀλλὰ τὴν φορὰν ταύτην... κτηματίας καὶ μάρτυς.

✱

Κατὰ τὴν διαδικασίαν. Ἐκ τῶν στενογραφημένων πρακτικῶν τοῦ «Ἀστερος».

Πρόεδρος. Καὶ ἔχετε πολλὰ κτήματα κ. Μανσόλα.

Μανσόλας. Εἶχον τὸ Γραφεῖον τῆς Στατιστικῆς, τὸ Ταχυδρομεῖον καὶ τὰ Ὀλύμπια.

Πρόεδρος. Καὶ τώρα τί ἔχετε;

Μανσόλας. Τὸ παράσημον τῶν Ἀνωτέρων Ταξιάρχων καὶ τὸν φόβον νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ μὴ με φυλακίσουν.

✱

Καὶ μία σπουδαία εἰδήσις.

Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος πρεμερέθη εἰς τὰ στρατιωτικὰ γυμνάσια Τέμπελγροβ. Μήπως καὶ τὰ ἰδικὰ μας γυμνάσια δὲν εἶνε ὁμοίας φύσεως.

✱

Ἐκ τοῦ περιέργου βιβλίου τὸ ὅποῖον προτίθεται νὰ ἐκδώσῃ ὁ Παῦλος Βουρζέ μανθάνομεν, ὅτι μεταξὺ τῶν πρωθυπουργῶν, ὑπουργῶν κ.λ.π. εἰς ὑπάρχει ἐπὶ τοῖς δεκακισχιλίοις ἐρωτευμένος. Νομίζομεν, ὅτι ὁ συγγραφεὺς ἔχει πολὺ ἄδικον. Δὲν εἶνε ἀληθὲς κ. Πρωθυπουργέ;

✱

Ἐν τῷ Τελωνεῖῳ Πειραιῶς κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ταινιῶν ἐντὸς τῶν πύλων.

— Γιατὶ εἶσαι πολὺ στενοχωρημένος;

— Ἐχω μιὰ ταινία...

— Εἰς τὸ στομάχι;

— Ὅχι εἰς τὸ καπέλλο.

ἦχος

PREGHIERA

Αἰτνά, Δουλίνο, Σταφέτα,
Γόττο, Δάρτολο Γαέττα,
Κολόνα, Τρίπολι καὶ ἄλλα
θωρακωτὰ μικρὰ μεγάλα,
καθένα σὰν τὸν καρχαρία,
μᾶς φθάουν μὲ τὸν de - Maria.

Σῶσον, θεέ, τὸν κάθε μῦλο
ἀπὸ τῶν Ἰταλῶν τὸ στόλο,
σῶσον τὸν κάθε μας λιμένα
ἀπὸ θηρία πεινασμένα,
μεγάλα σὰν τὸν καρχαρία
Ave Maria, de Maria! ...

ΜΑΝΣΟΛΑΣ — ΡΑΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μὲ τὴν γλ'κότητά του τὴν παροιμιώδη,
μ' ἐνδύματα εἰς ἄκρον καινουργῇ κι' εὐώδη,
μὲ τὸν μειλίχιόν του τρόπον καὶ ἄθρόν,
ἐνεφανίσθη φέρων γαλλικὸν σταυρόν!
ἀλλ' ἵνα μὴ τὸν κλέψῃ ὁ μικρὸς ληστής,
τοῦ τὸν ἀφῆρσεν ὁ γάλλος δικαστής.

Βίκορτερ

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙΑ

Εἰς τὸν ΧΑΜΙΤ

Δὲν ξεύρω, μὰ τὴν πίστι μου, τὸ αἴτιο,
ποῦ κάθε χρόνο, κάθε σου ἐπαίτιο,
μ' ἀρίσει νὰ σοῦ γράφω ἔξη στίχους,
γιὰ νὰ σοῦ εὐχηθῶ στιγμὰς ἡσυχούς,
γυναῖκες, λίραι, μπόλικαις, ὑγιά,
κι' ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὸν Πανουργιά!..

Ο ΣΤΗΛΑΜΑΝ

Μὲ τῆς ἄλλαις συμφοραῖς μας, σινανά!
ποῦρχονται ἡ μία στὴν ἄλλη κι' ὅλαις σιγανά,
καταφθάνει καὶ ὁ Στῆλμαν, πῶ-πῶ-πῶ!
μὲ συναμοσίαις νέαις, μὲ κακὸ σκοπό...
Θὰ μᾶς ξεμουαλίση ὅλους, ἀχ μωρή!
ἀλλ' ἀπ' ὅλους θὰ τρελλάνῃ τὸν κύρ Θεοδώρη.

Ὁ ἴδιος.

